

[Ellinger.]

og paa Basis af hvilke vi skulde gaa til Partierne, vil vide, at der indeholdes intet indenfor disse to Beløb, 24 Mill. Kr. og 11,5 Mill. Kr., til Ventepenge og Pension. I det foreliggende Forslag optages der — jeg vil ikke sige store Beløb, for der er overhovedet ikke anført noget Beløb dertil, saasom man ikke ved, hvad disse Udgifter vil beløbe sig til, jeg ved ikke, om det er en halv, en hel eller halvanden Million Kroner. Det er man ganske ukendt med, og formodentlig er Forslagsstillerne det ogsaa. Men jeg ved i alt Fald, at den betydelige Udgift, som man her kommer til, nu skal tages af det samlede Beløb til Hærens og Søværnets Ordning, der er sat til 35½ Mill. Kr.

Jeg skal i øvrigt ikke gaa dybere ind paa Forslaget, men ingen vil undre sig over, at jeg herefter kalder det en Lemlæstelse af det Forslag, som var udarbejdet i Underudvalget, og derfor er det klart, at vi fra vor Side ikke paa nogen Maade kan gaa med dertil, hvad formentlig ingen vil kunne undre sig over.

Veistrup: Jeg vil gerne begynde med at udtale min Beklagelse af, at Forholdene ligger saaledes, at vi er henvist til at beskæftige os med et Lovforslag, der er indbragt ved privat Initiativ, medens det af Regeringen fremsatte Lovforslag er gaaet ud af Dagsordenen. Men efter at Landstinget forleden Dag har foretaget det, jeg kan gerne sige, usædvanlige Skridt at nægte et Lovforslag Overgang til tredje Behandling, foreligger der i Dag ikke andet Forslag end det, som er udarbejdet af Venstres Medlemmer i Forbindelse med ministerielle Embedsmænd. Dette Forslag er jo fremkommet under noget ejendommelige Forhold. Da Afrustningsforslaget i Efteraaret blev forelagt, havde Ordførerne Lejlighed til at fremsætte korte Udtalelser angaaende dette Forslag. Venstres Ordførers Udtalelser gav Udtryk for, at man var villig til Forhandling paa det Grundlag, der forelaa fra Ministeren. Jeg hørte nok, at det ærede Medlem forleden Dag vilde benægte, at han havde sagt noget i den Retning, men jeg ser ikke rettere end, at saadan er i Virkeligheden Forholdet. Naar jeg læser de Bemærkninger igennem, som det ærede Medlem da fremsatte, ser jeg ikke rettere end, at han udtrykte Villighed til Forhandling om Regeringens Forslag. Det fremgaar ogsaa af den højtærede Ministers Udtalelser, idet han takkede samtlige Ordførere, fordi de aner-

kendte det Lovforslag, han havde forelagt, som et Forhandlingsgrundlag. Men jeg indrømmer, at der var dobbelt Bund i Venstres Ordførers Udtalelser, og derfor hævder man nu, at der ikke var Forhandlingsgrundlag i dette Forslag.

Straks efter at der var blevet nedsat Udvalg om Afrustningsforslaget, blev der nedsat et Underudvalg, som skulde se at finde Mulighed for en Ordning, der kunde samle de forskellige Partier. I Udvalget har der overhovedet ikke fundet nogen Forhandling Sted om Afrustningsforslaget. Man har ikke et eneste Minut beskæftiget sig med det Forslag, som Ministeriet havde fremsat. Derimod begyndte, umiddelbart efter at dette Underudvalg var nedsat, Forhandlingerne med den kommanderende General, og samtidig var Viceadmiralen tilkaldt til Konference. Disse Forhandlinger med kommanderende Generaler, henholdsvis den kommanderende General og Cheten for Generalstaben, blev fortsat meget ivrigt af Venstre. I flere Maanedes havde man stadig Besøg af Generaler og andre militære Personer for om muligt at faa et Forslag, som havde Generalernes Velsignelse, lagt paa Rigsdagens Bord. Det mislykkedes, man kan gerne sige ganske sikkert til stor Skuffelse for Venstres Medlemmer. Det var noget af et Eksperiment, men jeg tror, at dette Eksperiment ikke bliver gentaget. Jeg tror, at Sporene skræmmer. Man vil sikkert ikke i Militærudvalg tilkalde kommanderende Generaler for at faa udarbejdet Forslag, som skulde vinde Rigsdagens Billigelse. Det viste sig da ogsaa, at den militære Ballon kom saa højt op, at den revnede, og fra Forventningens Højde befandt Venstre sig atter paa den bare Jord.[¶] Resultatet blev derefter en Henvendelse til den civile Forsvarsminister med Anmodning om Hjælp til Udarbejdelse af Forslaget indenfor den økonomiske Ramme, som Venstres Repræsentanter havde udtalt Ønske om, og utallige var de milde Blikke, som man sendte til konservativ Side under disse Forhandlinger og umiddelbart efter. Men det ser ud til, at man dér kunde holde sig.[¶] Derror er det Forslag, som foreligger her, ikke stillet af Konservative og Venstre, men staar udelukkende for Venstres Regning. Det er da et Forslag, som er Udtryk for Venstres Optattelse af, hvordan et danske militært Forsvarsberedskab skal se ud.

Jeg har forstaaet det saadan — jeg ved ikke, om jeg har Ret i den Betragtning —, at Venstre ønsker, der skal etableres ^{to} Divisioner med 8 Fodfolksregimenter, og paa et givet Tidspunkt i alt Fald var Mening